

XVII. Jindy a nyní. Rozloučení. Smrt.

740.

Z Alexovic.

Bej - va - lo mně mi - lo u ta - tí - čka mý - ho,
šak mně tak ne - bu - de Franti - šku u tvý - ho.

Bejvalo mně milo

u tatíčka mýho,

[: šak mně tak nebude
Františku u tvýho. :]

Bejvalo mně milo

k Alexovicím jíti,

[: dyž mně prokvětala
cesta modrém kvítím. :]

Cesta modrém kvítím,

samym rozmarynem,

dyž tys k nám chodíval,
Františku, každý den.

741.

Z Hutiska.

Bar. I. 11.

Volně.

Když jsem já k vám cho - díval pod ty va - še okna,
ne je - denkrát, ne dvakrát ko - šil - ka mně zmokla.

Když sem já k vám chodíval

pod ty vaše okna,

ne jedenkrát, ne dvakrát

košilka mně zmokla.

Když jsem já k vám chodíval,

natrčelas pysky;

již jsi sobě myslelas,

že já jsem tvůj jistý.

Když sem já k vám chodíval,

nadúvalas hubu;

již jsi sobě myslelas,

že já již tvůj budu.

Když jsem já k vám chodíval,

chodívali jiní;

jak jsem choditi přestal,

přestali i jiní.

Jak jsem já k vám chodíval,

chodívali všickni,

jak jsem já chodit přestal,

přestali i všickni.